

RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN

ARREST

**nr. 16032 van 18 september 2008
in de zaak RvV X / IV**

In zake: X
Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 29 april 2008 heeft ingediend tegen de beslissing van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 14 april 2008.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 23 juni 2008 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 27 augustus 2008.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. VAN ISACKER.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat L. HELLEMANS en van attaché B. BETTENS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de feitelijke gegevens van de zaak.

1. Verzoeker die volgens zijn verklaringen België binnenkwamen op 8 februari 2007, verklaart er zich op 30 november 2007 een tweede maal vluchteling.
2. De Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen verwierpt verzoekers tweede asielaanvraag bij beslissing van 14 april 2008, verstuurd op 16 april 2008.
3. De feiten aan de basis van verzoekers asielaanvraag werden door de bestreden beslissing als volgt weergegeven:

“U beweert van Afghaanse nationaliteit te zijn en geboren te zijn in Maidan Shar (provincie Wardak). U zou Pachtien van origine zijn. U beweert problemen te hebben gehad omdat de gronden van uw familie werden in beslag genomen door de broers S. en J.. Onder het regime van de Taliban werd uw vader lid van de Taliban en kwamen de gronden weer in jullie bezit. Toen de Taliban verdreven werd, zou de oude vete weer opgelaaid zijn, waardoor u moest vluchten. U reisde via Iran, Turkije, Griekenland, Italië en Frankrijk tot in België waar u op 8 februari 2007 een eerste keer asiel aanvroeg. Op 5 juni 2007 weigerde de Commissaris-generaal u zowel de vluchtelingen- als de subsidiaire beschermingsstatus te verlenen. De beslissing was ondermeer gesteund op de vaststelling dat aan de door u beweerde Afghaanse nationaliteit geen geloof kon worden gehecht. Deze beslissing werd bevestigd door het arrest nr. 1804 van 18 september 2007 van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, waarin uw Afghaanse nationaliteit en afkomst eveneens werd betwist. Op 30 november 2007 verklaarde u zich voor de tweede keer vluchteling. U zou ondertussen niet naar Afghanistan zijn teruggekeerd. U stelde dat u nieuwe elementen had: documenten ter staving van uw asielrelaas die u nog niet eerder had kunnen aanvoeren. Uw oom zou intussen lastig gevallen zijn naar aanleiding van de door u in de vorige asielprocedure aangevoerde problemen en uw zus zou ontvoerd zijn.”

Het aldus weergegeven feitenrelaas wordt door de verzoekende partij niet betwist.

4. De bestreden beslissing stelt vast dat verzoeker er niet in geslaagd is zijn vrees voor vervolging in de zin van het vluchtelingenverdrag of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de subsidiaire bescherming aannemelijk te maken en baseert zich daarvoor op volgende gronden:
 - er wordt vastgesteld dat de door verzoeker aangevoerde problemen van zijn oom en zus gebaseerd zijn op de door hem in de eerste asielprocedure aangevoerde vete, waarvan werd vastgesteld dat verzoekers verklaringen hieromtrent niet geloofwaardig waren en aldus niet kon leiden tot het verkrijgen van bescherming;
 - de neergelegde documenten wijzigen niets aan de vaststellingen gedaan tijdens de eerste asielprocedure;
 - op basis van verzoekers verklaringen omtrent het verkrijgen van deze documenten rijzen er ernstige vragen naar de ware origine van deze documenten;
 - de documenten wijzigen niets aan de ongeloofwaardigheid van verzoekers beweerde Afghaanse nationaliteit en afkomst.

1. Over de gegrondheid van de zaak.

- 2.1. De Raad stelt vast dat verzoeker de motieven van de beslissing tot weigering van de hoedanigheid van vluchteling niet weerlegt in zijn verzoekschrift, noch hiervoor een aannemelijke verklaring geeft. De motieven blijven bijgevolg gehandhaafd en worden beschouwd als zijnde hier hernomen. In hoofde van de verzoekende partij kan dienvolgens geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A (2), van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, in aanmerking worden genomen.
- 1 Met betrekking tot de subsidiaire beschermingsstatus voert verzoeker in een enig middel de schending van de artikelen 48/2 en 48/4 van de Wet van 15 december 1980 aan.
- 2.2.2. Verzoeker betwist de in de bestreden beslissing aangehaalde stelling dat zijn Afghaanse nationaliteit en afkomst ongeloofwaardig is. Verzoeker stelt dat hij nochtans zijn eigen taskara als deze van zijn vader heeft neergelegd, en dat de lidkaart van zijn vader van de Revolutionaire Beweging in Islamitisch Afghanistan ook zijn afkomst aantoonst. Verzoeker beweert ook dat het feit dat hij het Pashtu en het Farsi machtig is, zijn Afghaanse afkomst ondersteunt.
- 2.2.3. De Raad stelt vast dat de Commissaris-generaal op 5 juni 2007 in het kader van verzoekers eerste asielaanvraag een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus nam. Deze beslissing was ondermeer gesteund op de vaststelling dat aan de door verzoeker beweerde Afghaanse nationaliteit en afkomst geen geloof kon worden gehecht. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen bevestigde de beslissing van het Commissariaat-generaal in arrest nr. 1804 van 18 september 2007, waarin verzoekers Afghaanse nationaliteit en afkomst eveneens betwist werd omwille van verzoekers gebrekkige geografische, politieke en sociale kennis van Afghanistan. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen is niet bevoegd om naar aanleiding van de beoordeling van een tweede asielaanvraag, gegrond op dezelfde feiten, de beslissing met betrekking tot de eerste aanvraag nogmaals te beoordelen in beroep. Deze beslissing heeft kracht van gewijsde vermits zij het voorwerp was van de in de Belgische wetgeving bepaalde beroepsmiddelen. De bevoegdheid van de Raad is in dit geval beperkt tot de beoordeling van de in de tweede asielaanvraag nieuw aangehaalde feiten en elementen.
- 2.2.4. In het kader van zijn tweede asielaanvraag legt verzoeker een originele taskara van zijn vader, zijn eigen taskara, een partijlidkaart van zijn vader en de vertaling ervan en 3 enveloppen neer. De Raad stelt vast dat de Commissaris-generaal op afdoende wijze heeft gemotiveerd waarom de door verzoeker neergelegde taskara niet van die aard is om iets te wijzigen aan de ongeloofwaardigheid van zijn beweerde Afghaanse nationaliteit en afkomst. In casu motiveerde de Commissaris-generaal dat verzoekers taskara geen sluitend bewijs van zijn identiteit kan inhouden, aangezien hij zelf verklaard heeft dat iemand anders het document is gaan afhalen bij de Afghaanse overheid. De bewijswaarde van een identiteitsdocument is erg twijfelachtig indien het niet persoonlijk moet worden aangevraagd en/of afgehaald. Daarnaast blijkt uit informatie waar het Commissariaat-generaal over beschikt, en waarvan zich een kopie bevindt in het administratieve dossier, dat de bewijswaarde van Afghaanse identiteitsdocumenten erg relatief is. Bovendien heeft verzoeker tegenstrijdige verklaringen afgelegd over het verkrijgen van de door hem neergelegde documenten en blijkt uit de enveloppe waarmee deze documenten werden verzonden dat deze vanuit Peshawar in Pakistan werden verstuurd, terwijl verzoeker beweerde dat zijn oom in Maidan Shahr ze zou hebben opgestuurd. Hierdoor rijzen er ernstige vragen met betrekking tot de authenticiteit van deze documenten. De Raad benadrukt dat, gezien voorgaande vaststellingen, de Commissaris-generaal op goede gronden heeft geoordeeld dat verzoekers taskara niet van die aard is om iets te wijzigen aan de ongeloofwaardigheid van zijn Afghaanse nationaliteit en afkomst.

Waar verzoeker stelt dat door het administratieve dossier moet worden bewezen dat zijn taskara vals is en dat het niet voldoende is om te verwijzen naar eerdere asielzoekers uit Afghanistan met valse papieren, dient te worden benadrukt dat de bewijslast in beginsel berust bij de kandidaat-vluchteling die in de mate van het mogelijke elementen dient aan te brengen ter staving van zijn relaas. De Commissaris-generaal neemt vervolgens zijn beslissing op grond van de feitelijke elementen die hem werden aangereikt door de kandidaat-vluchteling, maar is niet verplicht om alle aangebrachte feiten te controleren, zo dit al mogelijk zou zijn. De Raad stelt vast dat de Commissaris-generaal in de bestreden beslissing op goede gronden oordeelde dat de door verzoeker in het kader van zijn tweede asielaanvraag neergelegde documenten niet van die aard zijn om de vaststellingen gedaan in de eerste asielprocedure, en dus ondermeer de vaststelling dat aan de door verzoeker beweerde Afghaanse nationaliteit geen geloof kan worden gehecht, te kunnen wijzigen; en dat dit bovendien omstandig werd gemotiveerd in de bestreden beslissing. Verzoeker slaagt er niet in de vaststellingen van de bestreden beslissing te weerleggen. De neergelegde documenten vermogen aldus niet iets te wijzigen aan de ongeloofwaardigheid van verzoekers beweerde Afghaanse identiteit en afkomst.

5. Waar verzoeker verwijst naar zijn kennis van het Pashtu en het Farsi, dient de Raad op te merken dat verzoeker dit argument reeds aanhaalde in het kader van zijn eerste asielaanvraag en dat hier door de Raad reeds op werd geantwoord in het arrest nr. 1804 van 18 september 2007, waardoor zoals hoger uiteengezet, verzoeker dient te worden verwezen naar de desbetreffende beslissing, die met kracht van gewijsde werd gewezen.
- 2.2.6. Verzoeker stelt dat hij afkomstig is uit Maidan Shahr en dat het vaststaat dat er in Maidan Shahr een enorm risico is op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet, namelijk een ernstige bedreiging van het leven of de persoon van een burger als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een gewapend conflict. Verzoeker verwijst terzake naar de lijst van het UNHCR dd. 31 maart 2008 van onveilige gebieden in Afghanistan, de "UNHCR's eligibility guidelines for assessing the international protection needs of Afghan asylum seekers" van december 2007, het rapport van Amnesty International van 2007 over Afghanistan en het Belgisch reisadvies voor Afghanistan.
- 2.2.7. Voor de aanvrager van de subsidiaire beschermingsstatus kan, met betrekking tot de vraag of hij bij terugkeer een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet loopt, een verwijzing naar de algemene toestand in het land van herkomst niet volstaan doch moet hij enig verband met zijn persoon aannemelijk maken ook al is daartoe geen bewijs van individuele bedreiging vereist. Uit de stukken van het administratieve dossier blijkt dat verzoeker zijn vermeende Afghaanse nationaliteit of recente afkomst uit Afghanistan niet aannemelijk kon maken gelet op zijn beperkte kennis van dat land. Verzoeker maakt hierdoor zelf het bewijs van dergelijk verband met zijn persoon onmogelijk. Aangezien het bijgevolg vrijwel onmogelijk is een correct beeld te krijgen van verzoekers verblijfplaatsen en leefsituatie de laatste jaren en bijgevolg ook van zijn huidige nationaliteit is het dienvolgens evenzeer onmogelijk een correct beeld te krijgen van een eventuele nood aan subsidiaire bescherming.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt aan de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt aan de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op 18 september 2008 door:

mevr. A. VAN ISACKER,

wnd. voorzitter,
rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. C. DIGNEF,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

C. DIGNEF.

A. VAN ISACKER.